

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 6ΗΣ ΜΑΪΟΥ 1980

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Συνήλθομεν έκτάκτως σήμερα δια να υποδεχθώμεν επίσημως τόν καθηγητήν κ. Πέτρον Βασιλειάδη, τόν όποιον δια τής ψήφου σας ἀνηγορεύσατε μέλος τακτικόν τής 'Ακαδημίας εις τήν Τάξιν τών Θετικῶν 'Επιστημῶν καί εις τήν ἔδραν τής ἐργαστηριακῆς Ιατρικῆς.

Συνάδελφε κ. Πέτρε Βασιλειάδη,

Μέ εὐλικρινῆ χαράν καί ἐξ ὀνόματος τής ὀλομελείας τής 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν ἐπίσημως σᾶς ὑποδέχομαι σήμερα καί σᾶς καλωσορίζω εις τήν πνευματικήν μας οἰκογένειαν. Ἡ λαμπρά σταδιοδρομία τοῦ κ. Βασιλειάδη εις τὸ ἐξωτερικόν καί ἡ μεγάλη συμβολή του εις τήν 'Επιστήμην τόν ἔφερον εις τὸ προσκήνιον τής διεθνoῦς ἐπιστημονικῆς δράσεως. Διά τῶν ἐπιδόσεών του ἐλάμπρυνε τὸ Ἑλληνικόν ὄνομα καί προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εις τήν ἀνθρωπότητα. Ἀκόμη καί εις τήν αἰωνόβιον πόλιν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπηρέτησε τόν συνάνθρωπόν του μέ ἀφοσίωσιν καί ἀγάπην ἐπὶ ἔτη ὄλα. Τύχη ἀγαθὴ ἔστρεψε τὰ βήματά του πρὸς τήν Πατρίδα καί Αὐτήν ὑπηρέτησε καί ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῆ μέ ζῆλον καί νὰ λαμπρύνῃ τήν ἐπιστήμην Της. Ἀλλὰ τὰ τοῦ ἔργου του θὰ ἐκθέσῃ ἄλλος συνάδελφος ἀρμοδιώτερος ἐμοῦ.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῶν συναδέλφων σας καί ὡς Πρόεδρος τής 'Ακαδημίας Ἀθηνῶν σᾶς ὑποδέχομαι μέ χαράν καί ἀγάπην εις τοὺς κόλπους τής πνευματικῆς

μας οικογενείας καὶ σᾶς εὐχομαι ἐπὶ ἔτη μακρὰ νὰ συνεχίζετε τὴν συμβολὴν σας εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου μας. Εἰς τοὺς συναδέλφους σας Ἀκαδημαϊκοὺς θὰ εὔρετε φίλους συνεργάτας προθύμους νὰ σᾶς συμπαρασταθοῦν εἰς τοὺς δραματισμοὺς καὶ τὰς προσπάθειάς σας.

Εἶμαι εὐτυχὴς πὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, συμφώνως πρὸς τὰ καθιερωμένα, σᾶς περιβάλλω μὲ τὸ μέγα διάσημον τῆς Ἀκαδημίας, πὸν συμβολίζει τὴν ἀναγνώρισιν ἔργου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπόσχεσιν διὰ τὸ μέλλον. Ἐπὶ μακρὸν σᾶς εὐχομαι νὰ φέρετε ὑπερηφάνως τὸ μέγα τοῦτο διάσημον.

Καλῶς ὠρίσατε εἰς τὴν οἰκογένειάν μας, συνάδελφε Πέτρε Βασιλειάδη.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γεώργιος Μερικᾶς θὰ προσφωνήσῃ τὸν νέον μας ἀκαδημαϊκόν. Παρακαλῶ τὸν κ. Μερικᾶν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΡΙΚΑ

Κύριε Πρόεδρε, Κύριε Βασιλειάδη, ἀγαπητὲ συνάδελφε καὶ φίλε.

Ἔχω ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου νὰ σᾶς ὑποδεχθῶ σήμερον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας μας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 112 τοῦ βασικοῦ δι' αὐτὸ νόμον καὶ ὡς καθορίζει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ του.

Ἡ ἀνταπόκρισίς μου εἰς αὐτὴν τὴν τιμητικὴν ἀποστολὴν γίνεται μὲ προθυμίαν, χαρὰν καὶ συγκίνησιν.

Ἡ προθυμία μου εἶναι εὐεξήγητη, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πόσον ἀρμονικῶς συνδυάζονται ἐν τῷ προσώπῳ σας ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιστημονικὴ εὐδοκίμησις καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ ἐν ἀρετῇ διαβίωσις, αἱ δύο τοῦτέστιν κατὰ τύπον καὶ παράδοσιν βασικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάρρησίν τινος εἰς τὸν θῶκον, εἰς τὸν ὁποῖον σήμερον ἔχετε τὴν τιμὴν ἐπισήμως νὰ ἀνέρχεσθε. Ἡ χαρὰ καὶ συγκίνησίς μου ἐξ ἄλλου εἶναι εὐλόγη ἔνεκα τοῦ μακροχρονίου φιλικοῦ μας δεσμοῦ. Λόγω τοῦ τελευταίου μάλιστα, διηρωτήθην πρὸς στιγμὴν μήπως παρασυρθῶ εἰς προσφωνήσιν καθοριζομένην περισσότερον ἀπὸ τὸν συναισθηματισμὸν καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην δικαιοκρίσιαν. Ὁχι ὅμως. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξιδανικεύσω τὴν βιογραφίαν σας. Θὰ σταθῶ ψυχραίμως ἐκτιμητῆς της. Ἡ φιλία εἶναι λεπτὸν καὶ εὐαίσθητον ἄνθος. Καὶ ἡ συντήρησίς της εἶναι νοσητὴ ὑπὸ στοργὴν καὶ τρυφερότητα ἀλλὰ καὶ εἰλικρίνειαν. Πιστεύω ὅτι χάρις εἰς τὸν φιλικόν μας δεσμὸν θὰ διευκολυνθῶ εἰς ἀντικειμενικωτέραν ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου σας καὶ πλέον ἀσφαλῆ προσέγγισιν τῶν δυσπροσίτων πτυχῶν τῆς προσωπικότητός σας.

Ὁ νέος μας συνάδελφος, κ. Πρόεδρε, ἐγεννήθη εἰς Κάϊρον τὸ 1907 ὡς Ἕλληνας τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ. Καὶ εἰς τὰ καλὰ σχολεῖα τῆς ἐκεῖ ἀκμαζούσης τότε Ἑλληνικῆς παροικίας ἔσχε τὴν δημοτικὴν καὶ γυμνασιακὴν του ἐκπαίδευσιν. Αὐτὴ του ἡ προέλευσις τὸν ἐνεπότισε παιδιόθεν μὲ θαυμασμὸν εἰς τὸ ἀμάραντον ἑλληνικὸν πνεῦμα, μὲ πίστιν εἰς τὴν δυνάμιν του καὶ μὲ ἐθνολατρείαν. Διὰ τῶν ἰδανικῶν τούτων ἐβηματοδοτήθη ὅλη του ἡ ζωὴ μέχρι σήμερον. Καὶ ποῖος Ἕλληνας δὲν μεταλαμβάνει αὐτῶν τῶν ναμάτων, τὰ ὅποια ὡς γόνου καθοδηγοῦν τὴν πορείαν μας εἰς τὰς κρισίμους ὥρας τῶν ἀτομικῶν καὶ ἐθνικῶν προβληματισμῶν;

Ἡ πανεπιστημιακὴ καὶ βασικὴ μεταπανεπιστημιακὴ του ἐκπαίδευσιν ἐγένοντο εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τῆς Λουναίν, διεθνῶς γνωστὴν ἀπὸ μακροτάτου χρόνου, λόγῳ τῆς ὑψηλῆς τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ πνευματικῆς παραδόσεως. Καὶ δὴ: Ἀπὸ τοῦ 1925 μέχρι 1930 ἔσχε τὴν προδιπλωματικὴν φάσιν τῶν σπουδῶν του μὲ συνεχεῖς βραβεύσεις. Τῷ 1930 κατέστη διπλωματοῦχος τῆς μὲ μεγίστην διάκρισιν (*La plus grande distinction*). Εἰς τὸ Ἀνατομικὸν ἐργαστήριόν τῆς ἀρχικῶς καὶ τὸ Μικροβιολογικὸν καὶ τὸ τῆς Ὑγιεινῆς ἐν συνεχείᾳ προσεκτίησάτο ἀξιόλογον βιολογικὴν κατάρτισιν καὶ ἐνδελεχῆ εἰδίκευσιν εἰς τὴν Μικροβιολογίαν πλησίον διδασκάλων μεγάλου κύρους. Τῷ 1935, μετὰ διετῆ θητείαν ὡς *Interne*, προήχθη εἰς ὑφηγητὴν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Καὶ βραδύτερον, τῷ 1958, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τῆς Σχολῆς Τροπικῆς Ἱατρικῆς τῆς Ἀμβέρσας μετὰ συγχαρητηρίων τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς (*Félicitations du Jury*).

Ἡ περαιτέρω σταδιοδρομία του χωρίζεται εἰς δύο φάσεις. Μίαν πρώτην ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι τὸ 1960. Καὶ μίαν δευτέραν ἐν τῇ χώρᾳ μας ἔκτοτε μέχρι σήμερον.

Κατὰ τὴν πρώτην ὑπῆρξεν: Μικροβιολόγος καὶ Ὑγιεινολόγος εἰς τὸ Διεθνὲς Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τῆς Αἰγύπτου. Ἐπισκέπτης (*visiting worker*) εἰς τὸ *National Institute for Medical Research* τοῦ Λονδίνου. Μικροβιολόγος τῶν Ἐργαστηρίων Ἀλεξανδρείας καὶ *El Tor* τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῆς Αἰγύπτου. Διευθυντῆς τοῦ Ἀνοσοκομείου τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Διευθυντῆς Ἐργαστηρίων τριῶν ἐκεῖ νοσοκομείων. Διευθυντῆς τοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ἰνστιτούτου Τροπικῆς Ἱατρικῆς (*Princesse Astrin*) εἰς *Léopold ville*.

Κατὰ τὴν δευτέραν διετέλεσεν: Ἐπιστημονικὸς συνεργάτης εἰς τὸ Ἑλλ. Ἰνστιτούτον *Pasteur* καὶ εἰς τὴν Ἔδραν τῆς Μικροβιολογίας τῆς Ὑγιεινομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Διευθυντῆς Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πειραιῶς. Διευθυντῆς τεσσάρων Ἐθνικῶν Κέντρων Ἀναφορᾶς εἰς τὴν Ὑγιεινὴν Σχολήν. Ἀναπληρωτῆς Διευθυντῆς τοῦ Ἑλλ. Ἰνστιτούτου *Pasteur*. Τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ἀνοσολογίας τῆς Ὑγιεινῆς Σχολῆς

Ἀθηνῶν. Καὶ τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἐπιδημιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν μακρὰν ὡς ἄνω σταδιοδρομίαν του, κατοπιρίζουσιν πολὺπλευρον μικροβιολόγον καὶ ἐπιστήμονα μετὰ χαλκεντέρον ἰδιοσυστασίας, διετέλεσε μέλος εἰκοσάδος ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ὁποίων αἱ πλεῖσται ἀλλοδαπαί, εἰργάσθη ἐρευνητικῶς καὶ ἐπ' ἀρκετὸν εἰς πάμπολλα ἐργαστηριακὰ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ, μετέσχευ ἐνεργῶς εἰς πληθὺν συνεδρίων, κατέστη Σύμβουλος διεθνῶν Ὑγιεινομικῶν Ὁργανισμῶν καὶ ἔτυχε ἐξαιρετικῶν τιμητικῶν διακρίσεων. Προσφάτως ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἰατρικῆς.

Ἀκόμη ὑποδειγματικὴ ὑπῆρξε παρὰ τὸ βραχυχρόνιον τῆς ἡ θητεία του ἐν τῇ Ἐδρᾷ τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευτικῶς καὶ ὀργανωτικῶς. Ὡς καρποὶ τῆς, ἀπεδόθησαν ἐξαιρετικοὶ διάδοχοι καὶ συνεργάται, ἐρευνητικὸν ἔργον ποιότητος καὶ καθιέρωσις λαμπρᾶς παραδόσεως. Ὁμοίᾳ ὑπῆρξεν ἡ προσφορά του, ἰδίᾳ ἐρευνητικῶς, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἰνστιτοῦτον Pasteur, τυχοῦσα ἀνεπιφυλάκτου ἀναγνωρίσεως καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπως προσφάτως δὲ καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον διεθνῆ ἐργαστηριακὸν χῶρον τῆς ἐιδικότητός του.

Ἡ σταδιοδρομία τοῦ σήμερον τιμωμένου, ὡς ἄνω ἐσκιαγραφήθη, ἐμφαίνει τὸ ὑψηλὸν του ἐπίπεδον ἐν βασικῇ βιολογικῇ συγκροτήσει, καὶ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐμπειρίᾳ εἰς τὴν Μικροβιολογίαν, Ὑγιεινὴν καὶ Ἐπιδημιολογίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν πρῶτην. Οὐδεὶς τῶν ἐπαϊόντων ἀμφιβάλλει ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ βετεράνου Ἑλληνοῦ Μικροβιολόγου τῆς σήμερον. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον σφραγίζει χαρακτηριστικῶς τὴν προσωπικότητά του καὶ καθιστᾷ δίκαιον τὸν ὡς ἄνω χαρακτηρισμὸν του εἶναι ἡ ἐρευνητικὴ του δημιουργία.

Ὁ πρῶτος τομεὺς αὐτῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν πρῶτην περιγραφὴν καὶ μελέτην μεταδόσεως τριῶν μικροοργανισμῶν: τοῦ *Eperythrogoon coccioide*, τῆς *Bartonella murris rattii* καὶ ἐνὸς εἴδους *Grahamella*.

Ὁ δεῦτερος: εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς σημασίας τοῦ σπληνὸς ἐν τῇ ἀμόνῃ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ διαφόρων λοιμώξεων. Καὶ τοῦτο εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀνοσοβιολογία ἦτο εἰς τὰ σπάργανά της.

Ὁ τρίτος, κατ' ἐξοχὴν πρωτότυπος καὶ σπουδαῖος, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τὸ 1935, διεθνῶς, διὰ πρῶτην φορὰν, τῆς ἐνδεχομένης παθογονικότητος τοῦ δονακίου *El-Tor*, κατόπιν ἐνδελεχῶν ἐρευνῶν του. Μέχρι τότε τὸ δονάκιον αὐτὸ ἐθεωρεῖτο ὡς μὴ παθογόνον, ὡς μὴ τοῦτέστιν δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ χολέραν. Ὁ Βασιλειάδης ὑπεστήριξε τὸ ἀντίθετον. Καὶ τὰ πράγματα ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἂποψίν του τὸ 1961, μετὰ 26 τοῦτέστιν ἔτη, ὅταν ἐσημειώθη πανδημία χολέρας, ὀφειλομένη εἰς τὸ ἐν λόγῳ δονάκιον. Ἄς ἀναφερθῇ ὅτι ἐπιδημιαὶ χολέρας σημειοῦνται ἐδῶ

ἢ ἐκεῖ ἔκτοτε εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἐκ τοῦ ἰδίου μικροβιακοῦ παράγοντος μέχρι σήμερον. Δι' αὐτῆς τῆς ἐργασίας ὁ ἐπιστήμων, τὸν ὁποῖον ὑποδεχόμεθα, κατετάγη εἰς τὴν ομάδα τῶν διεθνῶς περιοπῆς εἰδικῶν τοῦ WHO ἐπὶ τῆς χολέρας. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ θέματος τῆς σημερινῆς του ὁμιλίας σχετίζεται μὲ τὴν συναισθηματικὴν του ἐξάρτησιν πρὸς αὐτὴν του τὴν συμβολὴν, τὴν ὁποῖαν δικαιολογημένως θεωρεῖ ὡς τὴν σπουδαιότεραν του.

Ἐτάρατος τομεύς : Εἰς συστηματικὰς μελέτας ἐπὶ τῆς μικροβιακῆς δυσεντερίας καὶ δὴ τῶν συγγελῶν ἐν Ἑλλάδι, μὲ πολλὰς μεθοδολογικὰς καὶ ἐπιδημιολογικὰς ἐπιτεύξεις.

Ἐπέμπος : Εἰς τὰς μνηγιγτιδοκόκκους ἐν Ἑλλάδι μὲ ἀποτελέσματα ἐνδιαφέροντα τὴν ἐπιδημιολογίαν καὶ τὴν ἀντοχὴν των εἰς τὰς σουλφοναμίδας.

Καὶ ὁ ἕκτος, δυνάμενος νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς πρότυπον συστηματικότητος ἐρευνητικῆς, εἰς τὰς σαλμονέλλας, ἀρχικῶς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περαιτέρω εἰς τὸν τόπον μας. Δι' ἑβδομήκοντα πέντε, παντοίας φύσεως ἐρευνῶν, πάντοτε ὑπὸ τὴν προσωπικὴν του ἔμπνευσιν, ἐποπτεῖαν καὶ ἐκτέλεσιν, περιεγράφησαν ἕξ νέοι τύποι σαλμονελλῶν, τέσσαρες εἰς Κογκὸ καὶ δύο εἰς Ἑλλάδα ἐκ τῶν ὁποίων μία ἢ *Salmonella Athinae*. Καὶ ἐφοτίσθησαν ἱκανῶς ποικιλότατα παράμετρα τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ἐπιδημιολογίας των, ἰδίᾳ μεθοδολογικά.

Ἄν ἐπιτρέπει ὁ χρόνος κ. Πρόεδρε, νὰ γίνῃ λεπτομερεστέρα ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τοῦ νέου τακτικοῦ μέλους τοῦ Ἰδρύματος. Ὑπερδιακόσῃαι δημοσιεύσεις, αἱ περισσότεραι εἰς τὴν ξένην, τὸ ἔχον καταστήσει διεθνῶς γνωστόν. Εἶναι ὁμως ὀρθὸν νὰ τοιμισθῆ μετ' ἐμφάσεως τὸ γεγονός ὅτι μέγα μέρος τῆς ἐρευνητικῆς του παραγωγῆς ἔγινεν ἐδῶ. Εἰς τὸ σχετικῶς, ἄγρον ἔδαφος τῆς πατρίδος μας. Μὲ πρωταγωνιστὴν εἰς ὅλας τὰς φάσεις τὸν ἴδιον. Καὶ ὅτι ἡ ποιότης τοῦ ἐδῶ ἔργου του ὑπῆρξεν ἡ ἰδίᾳ μὲ ἐκείνην τῶν μεγάλων κέντρων εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετράφη, προηγουμένως, ὁ δημιουργός του. Καὶ ἀκόμη, ὅτι τὸ ἐρευνητικὸν του ἔργον εἶναι προσανατολισμένον ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Προληπτικῆς Ἰατρικῆς πρὸς τὰς ὑγειονομικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ ἀποβῆναι ἐνεργητικὸν εἰς τὰ ἀξιόλογα προβλήματα τῆς Ὑγιεινῆς της. Κατὰ συμπερασματικὴν ἐπίκρισιν ἡ ἐρευνητικὴ παραγωγή τοῦ Βασιλειάδη ἐμφαίνει δημιουργικὴν φαντασίαν θετικοῦ πνεύματος καὶ φυσιοδίφου, στερεὰν βασικὴν βιολογικὴν ὑποδομὴν, περισσειαν σοφίας ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ του πεδίῳ, ἄκρατον ἐπιστημονικὴν εἰλικρίνειαν, ἀκαμπτον ἐπιμονὴν δι' ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας, αὐστηρὰν ὑπευθυνότητα καὶ ἀνευ προηγουμένου ἐργατικότητα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἅπαντες οἱ καθ' οἰονδήποτε τρόπον συνεργασθέντες μετ' αὐτοῦ συμμερίζονται ἀδιστάκτως αὐτὰς μου τὰς διαπιστώσεις.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, φορεὺς καὶ φύλαξ τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν παρακαταθηκῶν τοῦ ἔθνους μας, ἐκτιμῶσα τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον καὶ τὴν ἐνάρετον ἠθικοδεοντολογικὴν συγκρότησιν τοῦ κ. Βασιλειάδη, μαρτυρουμένην ἐκ τῶν ἄνω, πλαγίαν καὶ κάτω, τῶν διδασκάλων, συνεργατῶν καὶ μαθητῶν του, τὸν ἐγγράφει μετὰ χαρᾶς ἐπισήμως σήμερον εἰς τὸν κατάλογον τῶν τακτικῶν μελῶν της.

Οὐδεὶς, Κύριε συνάδελφε, ἀμφιβάλλει, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἔργον σας θὰ ἀποτελέση λαμπρὸν ἐπίλογον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐπετελέσατε.

Καλῶς ὤρισάτε.

ΑΙ ΠΑΛΙΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι συνάδελφοι, Κυρίαί καὶ Κύριοι.

Ἐχων τὴν τιμὴν νὰ ἀνέλθω σήμερον εἰς τὸ βῆμα τοῦτο, αἰσθάνομαι καθήκον μου νὰ ἐκφράσω εἰς τοὺς σεβαστοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας, διότι διὰ τῆς ψήφου των μετέλεξαν μέλος τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας μας.

Ἐυχαριστῶ ὡσαύτως τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὰ λίαν ἐπαινετικὰ λόγια μετὰ τὰ ὁποῖα μετέπεδέχθη.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Γεώργιον Μερίκαν, ὁ ὁποῖος μετέπαρουσίασεν μετὰ τόσον κολακευτικὸν χαρακτηρισμὸν. Τὸν κύριον Μερίκαν ἐγνώρισα τὸ 1970. Ἐκτοτε, μᾶς συνέδεσεν εὐκρινὴς φιλία καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησις. Ἴσως αὐτοὶ νὰ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἐξεφράσθη τόσον θερμὰ καὶ ἴσως κάπως ὑπερβολικά.

Πρὶν εἰσελθῶ εἰς τὸ θέμα τῆς παρουσίας ὁμιλίας μου, ὁ νοῦς μου στρέφεται μετὰ ἐγνώμοσύνην πρὸς τοὺς γεννήτοράς μου καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Louvain, ἥτοι τὸ περιβάλλον τῆς νεότητός μου, τὸ ὁποῖον ἔθεσε τὴν ἀνεξίτηλον σφραγίδα του εἰς τὴν μετέπειτα συμπεριφορὰν μου καὶ εἰς τὴν σταδιοδρομίαν μου. Ἰδιαιτέρως, τὴν στιγμὴν αὐτήν, σκέπτομαι μετὰ εὐλάβειαν καὶ συγκίνησιν τοὺς ἀειμνήστους διδασκάλους μου Chanoine Grégoire, Καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς καὶ Richard Bruynoghe, Καθηγητὴν τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς, οἵτινες διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ παραδείγματός των συνέβαλον ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν διεύρυσιν τῶν γνώσεών μου καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ κανόνων.